

1858 og havde ved den Behandling faaet 2 Stemmer og ved sidste Behandling ingen. (L. H. Nielsen: I Rigsraadet!) Ja, i Rigsraadet. Jeg vidste fremdeles, at man lige til 1874—75, da dette skrives, havde anvendt en Række af Millioner til Kjøbenhavns Søbefæstning, og samme Aar forøvrigt stillede Thinget sig med 73 St. imod 5 St. mod et Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om at gjøre Tyn til Hovedstad og Kjøbenhavn til en aaben By, og ved denne Leilighed udtalte samme ærede Medlem for Stege (Bosjen) sig stærkt mod det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds. At dette Spørgsmaal gaar igjen fra Nogen, som i længere Tid har taget Del i Forhandlinger her, er mig ubegribeligt, og at navnlig dette ærede Medlem, som jeg taler imod, har kunnet gjøre sig til Folk derfor, synes mere end besynderligt. Det ærede Medlem kaldte mit Ord: „Jeg vil værgе mit Land“ en Talemaade, en Træse. Lær jeg ikke anvende netop denne Betegnelse paa det ærede Medlems „aabne By“. Er det Andet, er der positivt Indhold deri, saa lad os faae det frem. Naar vi staa foran Forhandlinger om en saa alvorlig Sag, saa er det bedst, for at bruge Digterens Ord, at stille det Alvorlige fra det, der er Hjas. Lad mig erindre om, at samme Aar — det var den 15de Marts, — man ønskede „den aabne By“ nærmere overveiet, vedtog man ved Finantsloven af 14de Mai at opføre Strickers Batteri og bevilge 10 store Kanoner til Søbefæstningen. Senere har man givet Forstærkning til alle de værende Befæstninger mod Søfiden og flere Kanoner. I 1877—78 har man bevilget 300,000 Kr. til Stændamninger og meget betydelige Beløb til Søminer, der Lillæg B. Sp. 428 nævnes i Venstres Betænkning som havende navnlig det specielle Diemed at dække Farvandene ved Kjøbenhavn. Vi have saaledes i de 4—5 Aar, der ere tilbagelagte, siden den „aabne By“ stod i Betænkningen, hvert Aar anvendt betydelige Beløb netop paa denne Side af Kjøbenhavn og det væsentlig under Ansørfel af det ærede Medlem for Stege. Nu vil jeg altsaa spørge: Hvorfor har da Rigsraadet, Rigsdagen og senest Folkethingets Flertal igjennem alle de Aar, Venstre har været i Flertal, paa alle disse Punkter, først til Opsøvelse og Anlæg og siden til Udvidelse, Forstærkning og Forbedring, til Bestykning, til Dæmninger og til Miner anvendt mange Millioner? For at gjøre Kjøbenhavn til en paa alle Sider aaben By! Denne Logik forstaaer jeg ikke, mine Herrer, og jeg vilde forðømme min egen Virksomhed og Behandling af Landets Penge, hvis jeg havde haft Tanken om Kjøbenhavn som en aaben By, og dog havde handlet saaledes. Smidletid skal jeg dog, for ikke at misforstaaes paa dette Punkt, nævne, at der jo vel er en meget stor Forskjel paa det, ikke at ville indrømme at gjøre Kjøbenhavn til en fra alle Sider aaben By, og det,

at ville gjøre Kjøbenhavn til en permanent Centralstættning for hele Landet. Jeg skal endvidere, om man vil have yderligere Bækked, nævne, hvorledes f. Ex. Ordsvøren fra samme Side i Salen, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledeborg), udtalte sig i 1877—78; det findes i Tidenden, Sp. 1587. Han siger der: „Samtlige Forsvarsplaner, som fra vor Side ere opstillede, gaa ud paa, at man skulde forbedre og forstærke disse Søforter og bevare dem. De bestaaende Forter udgjøre Led af vor Forsvarsplan ligesom af Regjeringens.“ I lignende Retning udtaler det ærede Medlem for Stege sig; han betoner, at han gjentagne Gange netop har hævdet det, at de bestaaende Forter vare som et Appendix, som et Tillæg til vor Forsvarsplan eller vort Forslag om de 30 Millioner. Da han engang her i Salen af Høire blev bebreidet, at han ikke havde optaget noget Beløb til Forstærkning af disse Søforter, svarede han blandt Andet, at de Sagkyndige ikke vare komne tilende med deres Dverveielse angaaende mulig Hæpantkring af disse Forter. Ingen har nogeninde negtet, at dette Spørgsmaal laa ved Siden af Planen, omfattende de bestjendte 30 Millioner. Altsaa, den „aabne By“ har ikke eksisteret undtagen i Talemaadernes Rige. Jeg forstaaer ikke rettere, end at sammen med Usvæbningsspørgsmaalet maa selvsølgelig dette Spørgsmaal kunne optages; derimod forstaaer jeg ikke, at det kan optages paa anden Maade end i Forbindelse med Usvæbningsspørgsmaalet. Jeg hørte forleden en Usvæbningsmand sige: Jeg kjender to Standpunkter, der ere forsvarlige, naar vi tale om vort Fæderlands Forsvar: enten fuldstændig Usvæbning, eller alle Mand i Vaaben. Deri er der Mening. Derjom de Herrer da ville gaa bort fra Træserne om den „aabne By“ og ville rejse Spørgsmaalet for Alvor, da skal jeg være med til en loyal Drøftelse deraf, og jeg skal indrømme, at der kan, fra et Standpunkt betraget, være meget gode Grunde derfor. Men jeg siger: Enten tag Spørgsmaalet op, og lad os faae det drøftet her og der, eller lad dette: „den aabne By“ være begravet. Hvad er den „aabne By“? Finantsfielt Noget, som ingen af os, naar det kom til Stykket, vilde gaa ind paa. Og militært da? Lad os tage Regjeringen med dens Etablissementer og Krigsvæsen bort; men hvorhen? Saa bliver der altsaa „det store borgerlige Kjøbenhavn“ tilbage. Der kommer Uro i Leiren, nogle fjendtlige Stibe komme, og dersom de møde en eneste Sømine i Farvandet, der sprænger en eneste af deres Vaade, eller de møde en eneste Soldat, der her paa Kyften fyrer paa dem, saa Bombardement paa Kjøbenhavn. Derom kan der jo ikke være Tvivl efter alle de Bidnesbyrd, vi kjende fra Krigshistorien. Man sender nogle Mænd i Land, de regjere Kjøbenhavn, de brandstatte Kjøbenhavn, flytte bort, hvad de ville, herfra, og i det